

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 30.

Syvende Session.

25de Møde.

Lovsdagen den 15de Januar.

(Fortsat.)

Beskytelse: Jeg kan ikke være enig i de Grunde, der skulde tale for, at Udfættelsen bortfalder under første Post, men jeg anseer den ikke for at være af den Betydning, at jeg videre skulde have Noget derimod at indvende. Hvad det andet Forslag af Udvalget angaaer under Nr. 3, at ogsaa denne Udfættelse skulde bortfalde, da er jo Spørgsmaalet dette, om Overførelsen af Kassebeholdningen er begrundet og ikke behøver nogen Billigelse af Rigsdagen; naar Rigsdagen er af den Mening, kan naturligtviis Revisionen fra sit Standpunkt ikke have Noget derved at bemærke. Naar den ærede Ordfører med Hensyn til det kongelige naturhistoriske Museum har bemærket, at der hos Bestyrelsen findes langt mere Indsigt i det reent Videnskabelige end i Førelsen af Regnskabet, da er jeg aldeles enig med ham deri, men skal dog tillige gjøre opmærksom paa det Uhenftgsmæssige i at forlange, at Regnskabet skal føres af videnskabelige Mænd. Man kan i Reglen gaae ud fra, at Regnskabet kan ikke udføres af saadanne Folk, hvis hele Tid er optaget af Interessen for deres Studium; idetmindste vil, om jeg saa maa sige, Ubehjælpssomheden med at føre et saadant Regnskab forvolde disse Mænd stort Bryderi, og til Slutningen bliver Følgen, at man siger: „De kunne ikke gjøre det i den Grad accurat; det faaer at gaae, som det kan.“ Det er en uhenftgsmæssig Ordning, og jeg troer, det vilde være henftgsmæssigt at foretage en

Forandring med Hensyn til, hvem der skal aflægge Regnskabet. Ordren til Udgiften maa naturligtviis gives af den Mand, der er Directeur for en saadan Indretning, hvorimod hele Regnskabsvæsenet skulde henlægges til en virkelig regnskabskyndig Mand. Jeg kan imidlertid ikke være enig i den Anskuelse, hvortil det ærede Udvalg er kommen, at den Sum af 1000 Rd., som er bevilget i et ganske særegt Diemed, uden videre skulde kunne gaae ind under Kassebeholdningen. Jeg troer, at der til Grund herfor ligger en forstjellig Opfattelse af dette Forhold, som neppe regnskabsmæssig vil kunne gennemføres. Dersom man vil tage hele Forholdet paa den Maade, at man siger: „Vi ville til disse forstjellige lærde Indretninger bevilge en Sum aarlig, og de maae da see, hvorledes de komme ud af det dermed,“ ja, saa er det en anden Sag; men naar man først forlanger et særegt Overflag for dem, og, naar dette opføres paa en særegen Konto af Finantsloven, saa forekommer det mig ikke, at det gaaer an saaledes at bestemme, at Udtrykkene i Finantsloven skulde eluderes, og at det, der er bevilget til et ganske særegt Diemed, desuagtet skal gaae over til at bruges i et andet.

Ordføreren: Deraf, at Pengene ere bevilgede til et særegt Diemed, følger ganske vist, at de ikke maae bruges i et andet; men det er ikke det, der er Tale om; der er kun Tale om, hvorvidt det er nødvendigt, at de, for at kunne bruges i dette Diemed, skulde bevilges om igjen, eller forblive tilstede som stillende anvendes til dette særlige Diemed. Det er en Selsfølge, at de ikke kunne anvendes i noget andet Diemed, og det er allerede oplyst,